

На осем години той погва с камъни няколко възрастни турци, които закачали българските моме, на връщане от лозята. На петнадесет години хаджи Димитър вдигна един стол от бащиния си хан и го стовари връз главата на някакъв упорит и дързък турчин, който спорел за преимуществата и дарбите на своя род. На шестнадесет години той смело се бори, един срещу двама, с аскерлии, които го обидили, като казали, че сборът им не е добре преметен. На седемнадесет години той се разхожда тържествено пред турските кафенета, предизвиквайки агите с разкошната си носия, позволена само на мохамеданите: сукнена аба, метната на едното рамо, кривнат калпак над вездата, пискялия пояс и потури с три незакопчани петелки. На осемнадесет години младият янак удря с бъклица по главата турския чауш, който дошъл да го арестува, понеже някакъв виден чорбаджия се оплакал от него, че не се отнася с почит към приятелите на турците.

Едничко влиянието на баща му все още спасявало Димитър от затвора или въжето. Ала чашата на търпението почнала да прелива.

Един грък, турски шпионин и гонител на българщината, бил една нощ убит по най-тайнствен начин. Наскоро след това, пак тъй дръзко, бил премахнат и един голям враг на българите — Али ефенди.

Всеки почувствувал в тези дръзки дела пръста на смелия син на Никола Асенови.

Ала тук вече не помогнало застъпничеството на влиятелния баща. Сам хаджи Никола с двамата си по-малки синове, Георги и Тодор, били арестувани и прекарани в окови из целия Сливен, обкръжени от разярените турски тълпи. Под град от ругатни и запливания, тримата мъже смело изплащали дързостта на храбрия си син и брат.